

"Ik ben met pensioen... Hoe kan ik helpen?"

Na 33 jaar als leraar op een school in Bogotá (Colombia) te hebben gewerkt, is Joaquín een nieuwe levensfase ingegaan.

4-11-2022

Er is altijd een laatste dag in het beroepsleven. Voor Joaquín, leraar aan de Gimnasio de Los Cerros, een school in het noorden van Bogotá in Colombia, brak die dag aan na drieëndertig jaar lesgeven: hij kwam

binnen als werknemer en vertrok als gepensioneerde.

De nieuwe fase in Joaquins leven ging gepaard met vele uitdagingen. De eerste was de verhuizing van het drukke Bogotá, 2.600 meter boven de zeespiegel, naar de warmere en vriendelijkere stad Ibagué, wat beter was voor de gezondheid van zijn vrouw en het gemakkelijker maakte om voor zijn moeder te zorgen, die daar al zes jaar woonde.

Ibagué, de hoofdstad van de provincie Tolima, was waar hij opgroeide, dus de stad bracht herinneringen naar boven. In plaats van elke ochtend om 8:30 uur de schoolbel te horen, begon hij zich gebeurtenissen uit zijn jeugd te herinneren terwijl hij door de straten van de stad liep en hunkerde naar bepaalde gerechten, zoals tamale-wraps, lechona-rijst, cuchuco-soep,

achira-koekjes, guavesnoepjes en arepuelas, een soort zoete arepa.

Tussen de ene wandeling en de andere, tussen het lezen van boeken door, herontdekte hij de liederen van zijn provincie: *bambucos*, *pasillos* en walsen. Op een dag kwam hij bij thuiskomst de kapelaan van de parochie van de Heilige Harten van Jezus en Maria tegen. Na hem te hebben begroet, vroeg Joaquín: "Vader, hoe kan ik helpen?" In Joaquín's eigen woorden: "Ik vertelde hem dat ik catechist was geweest voor het Vormsel en de Eerste Communie, sinds ik een diploma Religieuze en Morele Opvoeding had behaald aan de Universiteit van La Sabana. De pastoor nam mijn aanbod onmiddellijk aan. Een paar dagen later stond ik weer voor de klas.

"Op een dag besepte ik dat ik hetzelfde deed als de heilige Jozefmaria in zijn eerste jaren als

priester, toen hij in de jaren dertig in de sloppenwijken van Madrid tientallen kinderen voorbereidde op hun eerste heilige communie".

"Een bepaalde dag, die voor mij bijzonder emotioneel was, was de dag toen 87 scapulieren werden opgelegd aan de kinderen in het catecheseprogramma, als teken van bescherming van de Maagd Maria en als aanmoediging om het leven van Jezus op aarde na te volgen."

Nu, maanden later, begint Joaquín les te geven aan een nieuwe groep kinderen en jongeren die aan het eind van het jaar de sacramenten van de christelijke initiatie zullen ontvangen. Hij heeft zich ook aangesloten bij een ander, secundair, project: fondsenwerving om de bouw van een nieuwe parochie af te ronden.

Zoals paus Franciscus schrijft, roept God ons, opdat wij zouden worden

"wat God heeft willen dromen en scheppen [...] jouw leven moet een profetische stimulans zijn die anderen inspireert, die een spoor in deze wereld achterlaat, het unieke spoor dat alleen jij kunt achterlaten" (*Christus vivit*, 162).

Voor Joaquín was zijn pensioen een tijd om zijn roeping als leraar te herontdekken, want er is geen "laatste dag" om het geloof te delen.

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-be/article/ik-ben-
met-pensioen-hoe-kan-ik-helpen/](https://dev.opusdei.org/nl-be/article/ik-ben-met-pensioen-hoe-kan-ik-helpen/)
(10-8-2025)